

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

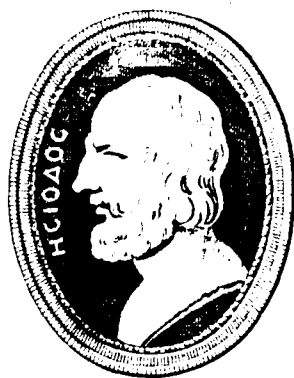
Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

ANNO CIOICCLXXXV

PRAESIDVM LICENTIA.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

- Μ**ουσάων Ελικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐδειν,
Αἷθ' Εἰλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Οἰρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χεῖρα Περμησσοῖο,
Ἡ' Ἰππουκρήνης, ἥ Οἰλμειοῦ Ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Εἰλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπεξῆρώσαντο δ' ἐ ποσσίν·
Εὐθὲν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Εὐνύχιαι σφείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
Υμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦϊαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀῖστεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδ' ἐ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

- Ηΐην τε χρυσοσφέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ηώ τ', Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Γάωπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδὴν,
 Ἀρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρῶτισίλα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Οὐλυμπιάδες κούραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Γῶμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Γῶμεν δ' ἔϋτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κούραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
 30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θηπτόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θείην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεῖδεν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
 Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Οὐλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ

- 40 Ἐκ σπομάτων ἡδεῖα. γελαῖ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέστη
 Σκιδναμένη. ἤχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Οὔλυμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοδῇ
 45 Ἐξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρυς ἔτικλον,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὕμνευσι θεαί, λήγουσαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσσον φέρτατός ἐσσι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Οὔλυμπου,
 Μῦσαι Οὔλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνᾷσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος ἐσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνῆαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 60 Ἢ δ' ἔτεκ' ἐννέα κόρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοδῇ
 Μέμβλεται, ἐν σιήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφένιος Οὔλυμπου,

- Εὐθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Εὐ θαλίσ· ἐρατὴν δὲ διὰ σλόμα ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπῆρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Οὐλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολῶν· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δούπος ὀρώρει,
 Νεισσομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' ἀιθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι, ἀείδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εὐνέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαῦται,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Εἰρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ'. ἥ δὲ προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Οὔτινα τιμήσουσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἐέξσην,
 Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ σλόματος ῥεῖ μεῖλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θεμίσιας

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἶψά τε καὶ μέγα νῆϊκος ἐπιστάμενως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσι
 90 Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 Αἰδοὶ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὄλῃνα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότ' εἰς ἡμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, οὗς θ' ἄλμυρός ἔτρεφε Πόντος·
 Εἶπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι θύων,
 110 Ἀΐθρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυχρον ἔσχων Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπεια δώματ' ἔχουσαι,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρῶτισία Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύσπερος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, αἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἡλ' Ἔρως, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμέρη ἐξεγένοντο.
 125 Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βηστήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θύον,

- Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφίμερου. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 135 Θαῖάν τε, Φαίαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀῖγην ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερεῖς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεως τε, Γύης θ', ὑπερῆφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο
 Ἀπλάστοι· κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ στήθεσσι μέλεσσιν.
 Ἴσχυς δ' ἀπλάτος, κρατερὴ, μεγάλῳ ἐπὶ εἵδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτιασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνέσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρεπετο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
- 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατέρος ἀτασθάλου, αἳ κ' ἐθέληε
- 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Φθέγγατο· θαρσύνουσα δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 ἈΨ αὐτὶς μύθοισι προσηῦδα μητέρα κεδνὴν.
- 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
- 175 Ἀρσπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλόπητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη

- Πάντη. ὁ δ' ἐκ λοχεῖο πάϊς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμνησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξωπίσω. τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
 Οὔσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέστυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γείνατ' Ἐρίνυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά θ' ὥς τοτρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπελάγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χρόος ὤρνετο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἔπλετο· ἐνθεν ἔπειτα περιέρχοντον ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔδη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδιναῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἡδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μμηδέων ἐξεφάνθη.

- Τῇ δ' Ἔρως ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μιλιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπείκλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὑΰον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνείρων·
 Οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσσαν·
 215 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπών·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο νηλεστοίνους,
 Κλωθὴν τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀΐτροπον· αὔτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιοβασίας ἐφέπουσai
 Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινῶ χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὅλῃ· μέλ' αὖ τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλισίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὄρκον δ', ὅς δ' ἠ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ θεμιστέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν.
 Αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀπρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
 Κούρης Ωκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπειώ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Αἴαυῃ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυν,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια,
 Ἰπποθόη τ' ἑρέεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρεΐα πρηῦναι, καὶ εὖσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ηἰόνη τε, εὐσφέφανός θ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάργη τε φυήν τ' ἑρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖή τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπώμπη τε, Θεμισίῳ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θαύμας δ' Ὀκεανόιο βαθυρρεΐταιο θυγάτρα
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠΰκόμους θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἱ δ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὀκείης πλερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραΐας τέκε καλλιπάρης,
 Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τὰς δὴ Γραΐας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοί, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
 Περφρηδὼ τ' εὐπεπλον, Εὐνὼ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ' αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
 275 Ἔσχατιῇ πρὸς νυκτός· ἴν' Ἔσπεριδες λιγύφωνοι,
 Σθεινὼ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθούσα,
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' Ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαΐτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἑαρινόισι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Εἰξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηλᾶς
 Γεῖνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χὼ μὲν ἀποπνέμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μῆλων,
 285 Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε σπέρωπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρειξε βίῃ Ἡρακλεΐη,
 290 Βουσί παρ' ἐλιπώδεσσι, περιρρέύτῳ ἐν Εὐθείῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βόους ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἰερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,

- Οἷον τε κτείνας, καὶ βουκόλον. Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ωκεανοῖο.
 295 Ἦ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 Θνητῶς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῶ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 Ἦμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἦμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 300 Ποικίλον, ὠμησίην, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Εὐθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἦ δ' ἔρυστ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνα,
 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὑβρισίην τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἦ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Οἷον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
 310 Δεύτερον αὔλις ἔτικλεν ἀμήχανον αὔλι φαίειον,
 Κέρεβρον, ὠμησίην, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πενήκοντακάρην, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδρην αὔλις ἐγείνατο, λυγρὸν εἰδυῖαν,
 Λεργαίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 Ἀπλήιον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληεῖν.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεΐ χάλκῳ
 Ἀμφίρρυνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσιν ἀμαιμάκελον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἥλ', ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅππῃθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσά πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὅλοῃν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Οἷθω ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τελέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῇ θρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐν θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητῷο Νεμείης ἥλ' Ἀπώσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γεῖναίῳ, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
 Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμούςς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσῆρον καλλιγέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, Ῥοδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐωτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμοῦνλα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἐρμον, εὐρρέϊττην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθένιον τε,
 345 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἀνακτὶ,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδής,
 Ἰώπώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυϊά τε, Πασιθόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη·
 355 Κερκηίς τε φυὴν ἐρατὴν, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηίς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστη τε, Ξάνθη τε,
 Πετραίη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος·
 Κρισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
 360 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιεῶν, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στύξ, ἥ δ' ἂν σφέων προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.

- Αὐται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κοῦραι. πολλάί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλιναι εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανίαι,
 365 Αἱ ἑα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
 Υἱέες Ὠκεανῷ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν.
 370 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν αἱ αὖ περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπαράν τε Σελήνην,
 Ἡώ θ', ἣ πάλλεσσι ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γεῖναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίω δ' Εὐρυβίη τίκλει φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀσφαῶν τε μέγαν, Πάλλαυρά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέωρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀσφαίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψήροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶ θεὰ ἐυνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀσφέρα τίκλει Ἑωσφόρον ἠριγένεια,
 Ἀσφα τε λαμπετόωντα τά τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαυρι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καί Κράτος, ἡδὲ Βίην, ἀριδεύκετα γείναίλο τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἔσθ' ἀπάνευθε Διὸς δῶμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰνὸν βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανίην,
- 390 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀσπεροπηλῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Εἰζέμεν ἦν τοσάρος γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
- 395 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦλ' ἀγέραςλος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστί.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Ὀλύμπιόνδε
 Σὺν σφίσι παῖδεσσιν, φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
- 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρεον,
 Παῖδας δ' ἡμάτα πάντα ἐοὺς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθη,
 Εἰξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κοῖου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
- 405 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπῖον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μείλιχον ἔξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Οὐλύμπου.
Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
410 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρην δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορζε τιμῆς,
415 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐσθὶ μάλισθα.
Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
Ρεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δύναμις γε πάρεσθιν.
Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
425 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοσσῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἥσσον θεὰ ἔμμορζε τιμῆς,
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ·
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
Ὡς δ' ἐθέλει μέγας παρὰ γίνεσθαι, ἥδ' ὀνίνησιν.
430 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐβέλησιν.

- Η δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
 435 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥλ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον
 Ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστιάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἑκάτη καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ρηϊδίως δ' ἄγρην κυδὴν θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σιαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λήϊδ' ἀέξειν,
 445 Βουκολίας τ', ἄγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροτόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰδέ τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδῖμα τέκνα,

- Ἰσλίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐγνοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τοῦ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπεινε Κρόνος μέγας, ὃς τις ἑκάστος
 460 Νηδυός ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν οὐρανόων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληΐδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρατο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῷ περ ἔόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας εὐὸς κατέπεινε· ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσπερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐξιννῦς πατρὸς ἑοῖο
 Παίδων οὖς κατέπεινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρί φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθογλο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπωτο γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεῖ καὶ ἐρεσθίμῳ.

- Πέμψαν δ' ἔς Λύκλον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 Οὔπωτ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀπιταλλέμεναί τε.
 Εὐθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῶσα
 Ἀντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπωκασμένῳ ὑλήεντι.
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἔλῶν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 Λεῖπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαιδίμα γυῖα
 Ἡΰξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 Γαίης ἐγγεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 495 Οἷον γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεῖς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πιθῶι ἐν ἠγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσῶι,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θάῤμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 505 Καὶ σιεροπῆν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰάπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δὲ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἠδὲ Προμηθέα
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
 Οὓς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενoitιον εὐρύστω Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρα Ἔσπεριδων λιγυφώνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
 Δεσμῶς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

- Καί οἱ ἐπ' αἰετὶν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 Ἡσθιεν ἀθανάτον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυστίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νόυσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἶη
 Πλείον ἔτ' ἢ τοπάρῃσιν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενείῃ Κρονίῳι.
 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοιντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῶν πρόφρωνι θυμῷ
 Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαλα πίονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεΐη·
 540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βροῶς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ωῖ πέπων, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.
 545 Ως φάτο κερτομέων Ζεὺς ἀφθίτα μῆδεα εἰδώς.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἡὐ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κῦδισίε, μέγιστε θεῶν αἰιγενετάων ,
 Τῶν δ' ἔλιν' ὅπωςτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει .
 550 Φῆ ῥα δολοφρονέων . Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 Γινῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ .
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν .
 Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ .
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἴκετο θυμὸν ,
 555 Ὡς ἶδεν ὀσφεία λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ .
 Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίουσ' ὀσφεία λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν .
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 560 Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης .
 Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 Ἐκ τούτου δ' ἥπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν .
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ ,
 d

- Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν .
- 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
Γαίης γὰρ σύμωλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς .
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφεΐ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτειν
- 575 Δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θᾶυμα ιδέσθαι·
Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
- 580 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί·
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχματο, θᾶυμα ιδέσθαι,
Κνώδαλ' ὅσ' ἥπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα .
Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
Θαυμασίη, ζωῶσιν ἐοικότα φωνήεσσιν .
- 585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο
Εἰξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης·
Θᾶυμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους
Ὡς εἶδον δόλον αἰψὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν .
- 590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων·
Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστὶ γένος· καὶ φύλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ως δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων,
 Αἱ μὲν τε πρόωαν ἥμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Ἡμάται σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστήρ' ἀμῶνται.
 600 Ως δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Οὗ κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὁλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, ὅθ' οὐ βίότου ἐπιδευῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσαί· ὧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτίν, ἀράρῃαν πρᾶπιδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 Ἐμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτηρῷο γενέθλης,
 Ζῶει ἐνὶ σλήθεσσι ἔχων ἀλίσσιν ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεσσι κακὸν ἐσθλῶν.
 Ως οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

615 Τόιο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἡγορέην ὑπέρσσωλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Εὐθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ρεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον εἰς φάος αὖτις·
Αὕτῃ γάρ σφιν ἅπαντα διηγεκέως κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάραναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

630 Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Οἰθρὺς Τιτῆνες ἀγαυοί,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμωιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ρεῖη Κρόνῳ ἐυνηθεῖσα·

635 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ

- Οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
 640 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπόσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀδλὰ τέκνα,
 645 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἥματα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῃν τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 650 Φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότητος ἐνῆος, ὅσσα παθόντες
 Ἐς φάος ἅψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
 Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττιος ἀμύμων·
 655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
 Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρεῆς γένεο κρυερῶιο.
 Σῆς δ' ὑποφραδοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος
 Ἀψορόον δ' ἐξαῦτις ἀμελίκτων ἀπὸ δεσμῶν
 660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπι παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπιφρονι βουλῇ
 Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 Μαργνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

- Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοσάροισι· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔειραν
 Πάντες, θηλείαι τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δε,
 670 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο
 Παῶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Εἷς ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαρῶσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσθλαθεν ἐν δαῖ λυγρῇ,
 675 Πέτρας ἡλιβάτους σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσπινε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 Ῥίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν ἀιπεῖά τ' ἰὼν
 Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶων.

- Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σιονόεντα .
 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀσπερόεντα
 Κεκλομένων . οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ .
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 Εἴθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην . ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόυ ἠδ' ἀπ' Οὐλύμπτου
 690 Ἀσπράπτων ἔσπειχε συνωχадόν . οἱ δὲ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταρφέες . ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη .
 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ωκεανόιο ῥέεθρα ,
 Πόντος τ' ἄτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῆ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἀσπετος· ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε σπεροπῆς τε .
 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο δ' ἅλλα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι·
 Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
 Πίλνατο . τοῖος γάρ κε μέγιστος δαῦπος ὀρώρει ,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης , τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος .
 705 Τόσπος δαῦπος ἔγεντο θεῶν ἐρίδι ξυνιόντων·
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν τ' ἐσφαράγιζον ,

- Βροντὴν τε, σφεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλῳ. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὅτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
 710 Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἔγειραν,
 Κότλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ἔα τριηκοσίας πέτραις σίβειαν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐγκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 720 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔσ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τριστοιχεί κέχυται περὶ δειρῆν· αὐτὰρ ὕπερθε
 Γῆς εἶζαι πεφύκασι καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφαται, βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ἐυρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐσσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότλος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πῶσι Διὸς ἀιγίοχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς δυοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλήη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 Ἔσθηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχειτ' οὐρανὸν ἐυρὺν
 Ἔσθῃως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀσπεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἰῶσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον. ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θύραζεν
 Ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔέργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔσ' ἂν ἵκηται.
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα.
Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδῆι.
Εὔθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
- 760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιὼν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἡσυχος ἀνστέρεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Εὔθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
Ἰφθίμου τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστιάσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
- 770 Νηλεΐης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἔα· πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἑσθίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκτοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Εὔθαδε ναιετάει στρυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ Ἀψορρέου Ὠκεανῶιο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἅμφι δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσθῆρικται.

780 Πᾶυρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἰρίς,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπως ἔρις καὶ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἰρίν ἔπειμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνείκαι

785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶν πόταμῳ ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανῶιο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐίλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν·
 Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,

795 Κεῖται νήϊτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
 Στρωῶϊς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτῖς
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ δ' οὐλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 Εὐθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανῶν ἀσπερόεντος,
 Εἰξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', ἐυζώνεα, τά τε δινγέουσι θεοὶ περ.
 Εὐθάδε μαρμαράει τε πύλκι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπεμφῆς, εἰζῆσι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανῶιο θεμέθλοισι,
 Κότλος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεων γέ μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανῶν ἐξέλασε Ζεὺς,
 Οὔλοτατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,

- Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρί ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰὶ ὄφις, δεινόιο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὄσσω
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσησιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 Παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκούσαι,
 835 Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὐρεα μακρά.
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
 840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Πόντος τ' Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 Οἰνυμένοιο ἀνακτος· ἐπεσπινάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σίερωπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρησίηρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶ τε φλεγέθοντος.
 Εἶξε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Οὔτε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλίας, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμαϊα μακρὰ
 Ρίτωι ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
- 850 Τρέσσει Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσω,
 Τιτῆνές τ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἔπειθ' οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἶλετο δ' ὅπλα,
 Βροντὴν τε σίερωπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
- 855 Πληῖξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
 Εὔρεσε θειασίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἔπειθ' ἤ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσσας,
 Ἥριπε γυιωθεῖς, σιενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπῆλυστο τοῖο ἄνακτος,
- 860 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιωαλοέσσης,
 Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θειασίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεΐτου χοάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σιδήρεος, ὅπως κρατερώτατός ἐστιν,
- 865 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖη, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθριμένοιο.

- Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.
 Ἐκ δὲ τυφώος ἔσθ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιον,
 870 Νόσφι Νότου, βορέω τε, καὶ ἀργέσσειω Ζεφύροιο.
 Οἱ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψαῦραι ἐπιπνεῖουσιν θάλασσαν,
 Αἱ δὴ τοι πίπτουσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
 875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾷσί τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακῶς δ' οὐ γίνεται ἀλκή
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,
 Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 Ἐργ' ἐξατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δέ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνησιν, ὀλύμπιον ἐυρύστωα Ζῆν,
 885 Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, εἴην ἐς κάτθετο νηδύν,

- Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.
 Τῶς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν ἀιειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
- 895 Πρώτην γὰρ κόρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἥμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠῆας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
 Αἷτ' ἔργ' ὠραίοισι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοίρας θ', ἥς πλείσθιν τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἀΐτωπον· αἷ τε διδοῦσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαῆρους,
 Ὠκεανοῦ κόρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶδετο δερκομενάων
 Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδύονται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλεον, ἣν Αἰδωνεὺς

- Ἦρῳασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεύς·
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῇσιν ᾄδον θαλία καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰσχύαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανόωνων,
 920 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγῆισα.
 Λοισθοτάτην δ' Ἦρην θαλερὴν ποίησατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἡΐην, καὶ Ἀΐη, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 925 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέσφατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ᾄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἦρη δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγῆισα
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρισεν ᾧ παρακοίτη)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον οὐρανόωνων.
 930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου,
 Τρίτων ἐυρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ
 Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀΐῃ
 Ρίνοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 935 Δεινοὺς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρύβοντι, σὺν Ἀΐῃ πῖολιπώρῳ·

- Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
 Ζήνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος ἐισαναΐῃσα.
- 940 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέροισι θεοῖς εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βῆν Ἡρακλειῆν,
 Μιχθεῖς' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
- 945 Ἀγλαίην δ' Ἡφαιστὸς ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνῃν,
 Κούρην Μίνως, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
- 950 Ἦῃν δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Ἴς Ἡρακλῆος τελέσας σπονδέοντας ἀέθλους,
 Παῦδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι·
 Οἴβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
- 955 Ναίει ἀπώμαντος καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίη
 Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 Κούρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο

960 Γῆμε, θεῶν βουλῆσιν, Ἰδυΐαν καλλιπάρηον.

Ἡ δέ οἱ Μῆδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ', ἥπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Οὐλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀγίοχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐυνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτῃ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,

Εὐθλόν· ὃς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτῃ χρυσεῖς Ἀφροδίτης,

Ἰνώ, καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,

Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀριστᾶϊος βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσπεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Κούρῃ δ' ὈκEANΩϊο Χρύσαορι καρτεροθύμῳ

980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,

Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάλλων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

- Βῶν ἔνεκ' ἐιλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῖην,
 985 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥϊος
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 990 Ὡρτ' ἀνερεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 Νησπόλον νύχιον ποίησατο, δαίμονα δῖον.
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν ἀειγενετῶν,
 Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονόεντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερῆνωρ,
 Ὑβριστῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
 Ὡκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης. καί μιν θαλερὴν ποίησατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηῆος κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃτι, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

- Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια,
 Ἀγχίση ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 1010 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκη δ' Ἡελίου θυγάτης Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων
 1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 1021 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΕΡΓΑ *καὶ* ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μ**ῶσαι Πιερίθην ἀοιδῇσι κλείουσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνεῖν.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε·
 Ῥητοὶ τ' ἄρ' ῥητοὶ τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.
- 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἄριζήλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἰῶν τε· δίκη δ' ἰθύνε θέμιστας
- 10 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
 Οὐκ ἄρα μῶνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δ' ὧ· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 Σχετλίη· οὐτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

- Τὴν δ' ἑτέρεην, προτέρεην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
- 20 Ἦ' τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐΐζει.
 Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Εἰς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἠδὲ βροτοῖσι.
- 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκλων,
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοῖδός αἰοιδῶ.
 Ὡς Πέρση, σὺ δὲ τὰυτα τεῶ ἐνικάθρο θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουδὸν ἐόντα.
- 30 Ὡς γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 Ὡς τιμὴ μὴ βίος ἔνδον ἐπιετανὸς κατὰκειται
 Ὡς αἶψα, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
- 35 Ὡς δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθις διάκρινώμεθα νείκος·
 Ἰθείησι δίκαις, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἄλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἥμισυ πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἔργασαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόηαι.
- 45 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ κατωνοῦ καταθεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν,
 Ὅτ' ἴ μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
- 50 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰάπετοιο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰάπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,
 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπτεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
- 60 Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτ' ἴ τάχιστα
 Γαῖαν ὑδαί φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά ἐίσκειν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Αἶθνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἴσῳ ὑφαίνειν·
 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπείθοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι.
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῖεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκώπις Αἶθνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
 ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὄρραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν εἰαρινόισι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμωσε Παλλὰς Αἶθνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικλοπὸν ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκλύτου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφεισῆσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Εφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς Οὐλυμπίου, ἀλλ' ἀποσέμψειν
Εἴσοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χελεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγχεράσκουσι.

Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,
95 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπλη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Ἀιγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.

100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἤδ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

105 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Ἔν καὶ ἐπιστάμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεο σῆσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,

- Χρύσειον μὲν πρώτιστ' αἰ γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος, οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἁμᾶσι
 115 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκὸν δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τόισιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβηλημοὶ
 120 Ἦσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
 Ἑσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἥερα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
 Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φῦν ἐναλγῆκιον οὔτε νόημα.
 130 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·

- Ἀλλ' ὅταν ἤβῃσειε, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παυριδίον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 Ἡθέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱερεῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ' θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειλα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος ὄνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Οὔλυμπον ἔχουσιν.
 140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρεῶ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἀΐης
 Ἐργ' ἔμελε σιονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 Ἡΐθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀΐπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἅαπλοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῶ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ αἰίδαο,
 Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἔοντας

- 155 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θείον γένος, οἱ καλέονται
- 160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήῃ Καδμηίδι γαίῃ
 Ὀλέσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
- 165 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο·
 Εὐρ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.
- 170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Οἴβοιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῶν ἔτους θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἐπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
- 175 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἦμαρ
 Παύσσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

- Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
 Ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακῶσιν.
- 180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδεσσιν ὁμοίος, οὐδὲ τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ·
- 185 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπ' ἐέσσι
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἐιδότες. οὐδὲ μὲν οἱ γε
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεψίῃρια δῶιεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
- 190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
 Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιῶς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.
- 195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Λυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσσει στυγερώπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λευκῶσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶα καλὸν,
 Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπὼντ' ἀνθρώπους
- 200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλήκη.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ωδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

ΥΨι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

205 Ἡδ' ἐλεὼν, γναμπίοισι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχεινύ σε πολλὸν ἀρξείων.

Τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἄν ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοῖδ' ἐοῦσαν·

Δείπωνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥε μεθήσω.

210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλει πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

Νίκης τε δῖέρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τανυσίωτερος ὄρνις.

Ω Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.

Υἱοὶ γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Εὔκυσσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Εἰς τέλος ἐξελθούσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Οἶκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρύνωσι θέμιστας.

Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν,

Ἡέρα ἐσταμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

- Οἱ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.
- 225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
 Τόισι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς,
- 230 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τόισι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυῖς
 Ἀκρῇ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
 Εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
- 235 Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθαῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
 Τόις δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς.
- 240 Πολλάκι καὶ ξύμπασσα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλιτράνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.
 Ταῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
- 245 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἦ τῶν γε σῖρατὸν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τό γε τεῖχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν .

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ

Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

Ἀλλήλους τρεῖδουσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες .

Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ

Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα ,

255 Ἡῖρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν .

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλύμπων ἔχουσιν .

Καί ῥ' ὁπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ

260 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὃφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

Ἀλλή παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες .

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύετε μύθους,

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπράγῃ λάθεσθε .

265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων .

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη .

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας ,

Καί νυ τάλ', αἰκ' ἐτέλῃς, ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐλήθει

Οἷον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει .

- 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Εἵμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 Ὡς Πέρση, σὺ δὲ τὰυτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
- 275 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς,
 Εὔθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
- 280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ευρύστω Ζεὺς·
 Οὗ δέ κε μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσσας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεσθον ἀάσθη,
 Τῷδε τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λέλειπται.
- 285 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεῇ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν
- 290 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρεθιος ὅμιος ἐπ' αὐτὴν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ περ' ἐοῦσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 Φρασσάμενος τὰ κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω·
 295 Εὐθλὸς δ' αὖ κακῆϊνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
 Οὗ δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνῆρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρὰ σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλήῃ δὲ εὐστέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βιότου δὲ τετὴν πύμωλῃσι καλήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθούροις ἵκελος ὄρμην,
 305 Οἱ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Εὐθόοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλιαί·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 Εὔσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς·
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτεῦν' ἢ· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὁπωδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 315 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

- Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.
 Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει·
 Αἰδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάστος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
- 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσsetαι, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπαΐζῃ)
- 325 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·
 Οἷς τε κασιγνήτοιο εἴου ἀνὰ δέμνια βαίνοι
 Κρυπταδῆς ἐυνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων.
- 330 Οἷς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα·
 Οἷς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 Ἐργῶν ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
- 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντων ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν
 Ἄλλοτε δὴ σπονδῆσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,

- Η μὲν ὅτ' ἐυνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 340 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κρηδῖν καὶ θυμὸν ἔχῳσιν·
 Οὔρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστ' αὖ καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γεῖτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτρίσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότειρα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρωται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καί τε σμικρὸν ἔδον, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

- Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἶθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
- 365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 Μεσσόθι φρίδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
- 370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐιρημένος ἄρκιος ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὥλεσαν ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσλόλος ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.
- 375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρώϊον οἶκον
 Φεβρέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
- 380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
 Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.
 Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 Ἀρχεσθ' ἀμνητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.

- 385 Αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφεται, αὐτὶς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βουτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμαῖσθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 Ὡρί' ἀέξεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο.
 Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
- 400 Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἔτι λυτῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' ἔσθαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρῆν.
- 405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικὰ τε, βῶν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηλὴν οὐ γαμετῆν, ἥτις καὶ βουσίην ἔποιτο.
 Χρῆματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

- Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ.
 Ἡδ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 410 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἕς τ' αὔριον ἕς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτῴσιεργὸς ἀνὴρ πύμῳλησι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.
 Ἡμὸς δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 415 Καύματος ἰδαλίου, μετοπωρινὸν ὀμβρῆσαντος
 Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
 Βαῖον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφῶν ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 420 Ἡμὸς ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
 Ὑλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·
 Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.
 Οἷμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὑπερὸν δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονὰ θ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
 425 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα καῖα φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὗρης,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρίνινον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀρῶν ὀχυρώταλός ἐστιν·
 430 Εὐτ' ἂν Αῠθιναίης δμῶδ' ἐν ἐλύματι πῆξας

- Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσίοδοι.
 Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ δίκον,
 Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
 Εἰ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσί βάλοις.
 435 Δάφνης δ' ἢ πλελής ἀκιώτατοι ἰσίοδοι.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Ηῶς μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τὼ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 440 Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηνὸς ἔπειτο,
 Ἀρτον δειωνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον.
 Ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παωταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 Θυμὸν ἔχων· τοῦδ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μέθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὐτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγύτης·
 450 Ἢ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραιδίην δ' ἔδ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·
 Ῥήϊδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

- Ρήϊδιον δ' ἄπανηνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἄνῃς φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος. οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραδ' ἀμάξης,
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν δικήϊα θέσθαι.
 Εὖ τ' ἂν δὲ πρῶτισί' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 460 Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 Πρωτὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 Εἶαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.
 Νειὸν δὲ σπεύρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.
 465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν.
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυον ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὅπισθεν
 470 Δμῶδες, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδρυσύνη σίαχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.
 475 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἐόντος.

- Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολὺν ἕαρ' οὐδέ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τρωπαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 480 Ἦμενός ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκοιμημένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῶ· παῦροι δέ σε θήττονται.
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δε κέν ται φάρμακον εἴη·
 Ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρωει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἥματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθαι
 Μήτ' ἕαρ γινόμενον πολὺν, μήδ' ὄριος ὄμβρος.
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 Ὠρῇ χειμερῇ, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεωτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἡμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρχιος εἶη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἐσσεῖται, ποιῆσθε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ληναίων, κακ' ἡμάτα, βούδορα πάντα,
 505 Τούτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἰτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέας δυσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρεῖ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥριγε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 510 Οὐρεως ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον. ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δαυσσλέγων περ ἐόντων.
 515 Καὶ τε διὰ ῥίνου βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὐνεκ' ἐπηρεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἴς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἔντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρῖσαμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
 Ἡῡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσῃος ὃν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὕληκῶνται
 530 Λυγρὸν μυλῖῶντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 535 Τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλεύόμενοι νίφα λευκήν.
 Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χρῶος, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μήδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῥάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὃφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 Ὑέτοῦ ἀμφιβάλλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὕπερθε

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἴν', οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέας πεσόντος·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν ἀσπερόεντος
 Ἀῆρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος·
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, αἶκόν δε νέεσθαι,
 555 Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χερῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἴματα δεύσῃ·
 Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μείς γάρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἀρμαλῆς· μακρὰί γάρ ἐπιζέσθαι εὐφρόναι εἰσί·
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὔθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνεΐκη·
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τρωπὰς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ἔα τότε Ἀσλῆρ
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ἔρον Ωκεανόιο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαις.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόνῃ Πανδιονίς ὤρτο χελιδὼν

- Ες φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσλαμένοιο.
 570 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνόμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅποτ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν' φυτὰ βαίῃη,
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι δινέων·
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 575 Ὡρῇ ἐν ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἥελιος χροῖα κάρφῃ·
 Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Οἷθρου ἀνιστῆμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ·
 Ἦώς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 Ἦώς τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔρτου·
 580 Ἦώς ἥτε φανέῖσα πολέας ἐπέδρησε κελεύθου
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.
 Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέτλιξ
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδῇν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματώδους ὥρῃ,
 585 Τῆμος πίοταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστός·
 Μαχλόταται δὲ γυναικες, ἀφαιρότατοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
 Ἀναλέος δέ τε χροῦς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βύβλινος οἶνος,
 590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,
 Καὶ βρὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκύης,

- Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον ἐυκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρέυτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ωρίωνος,
 Χώρῳ ἐν ἐυαεί, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατάρθαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίζεσθαι κέλονται· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθός.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆιν· μῆ φεῖδω σίτου.
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
 Βουσί καὶ ἡμιόνοις ἐπιητανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὖτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ωΐ Πέρση, τότε πάντας ἀπώδρεψε οἶκαδε βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ωρίωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 Ωραίου· πλειὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἴμερος αἰετῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄριμον Ωρίωνος

620 Φεύγουσαι πίπτωσιν ἐς ἠεροιδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἄηται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοσσι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι

625 Πάντοθεν, ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιον,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Οὔτω δ' ἐπ' ἀρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σιολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπονῶν κρεμάσασθαι.

630 Αὐτὸς δ' ὥρᾳον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἀλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.

635 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προσλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

- Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 640 Ἀσκηρὶ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
     Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
     Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
     Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
     Μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
 645 ἔσσεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.
     Εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμὸν,
     Βούληαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
     Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
     Οὐ τέ τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.
 650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέσλων εὐρέα πόντον,
     Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ
     Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
     Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
     Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέβλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
     Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημί
     Υἱμῶ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.
     Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
     Ἐνθά με τοπρῶτον λυγυρῆς ἐπεβῆσαν αἰοιδῆς·
 660 Τόσσόν τοι νηῶν γε πετείραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖδεν.

Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τρωᾶς ἡελίοιο,

Ἐς τέλος ἐλθόντος Δέρεος καματώδεος ὥρης,

665 Ὠρεῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

Καυάξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἦ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

670 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,

Εὐκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.

Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς ἀήτας.

Ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,

Ἦμος δὴ τοπωρῶτον ὅσον τ' ἐπιθᾶσα κορώγη

680 Ἰχθὺς ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κρέαδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα·

Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὐ μιν ἔγωγε

Αἴνημι· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἀρπακλὸς· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
685 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δειλοῖσι βροτῶσι.
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσ' ἀγορεύω.
Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἁμαξάν ὑπέρβοιον ἄχθος αἰέρας,
Ἀΐονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἁμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀρίστος.

695 Ωρεῖαιος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἀγεσθαι,
Μήτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὤριος οὗτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἠδῶη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
700 Τὴν δὲ μάλιστ' αὖ γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' αἰθέρος,
Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
Δειωνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἱφθιμόν περ ἐόντα

750 Εὖει ἄτερ δαλῶ, καὶ ὦμῳ γῆραι δῶκεν.

Εὐδῶπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐτάϊρον·

Εἴ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δέ κεν ἄρχῃ,

710 Ἦ' τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἧὲ καὶ ἔρξας,
Δῖς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται, σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολυΰξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

720 Φειδολῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιο.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπρόμελος εἶναι
Ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἥσους Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

725 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποσπύουσιν δὲ τ' ἀεράς.
Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχέειν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δὴ μεμνημένος ἔς τ' ἀνιόντα,
Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

- 730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
 Ἐζόμενος δ' ὄγε θείος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἡ' ὄγε πρὸς τῷχον πελάσας ἐυερχέος αὐλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐσίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
- 735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμεοιο τάφου ἀπονοσθήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
- 740 Ὅς ποταμόν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὁπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
 Αὔρον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερβεν
- 745 Πινόντων, ὅλοῃ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 Μὴ τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέεκτων ἀνελόντα
 Ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
- 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιῇ·
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα . λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔσσι' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 Ποινή· μήλ' ἱερόισιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας ,
 Μωμεύειν αἰδῆλα . θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾶ .
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων ὀυρεῖν , μάλα δ' ἐξαλέασθαι .
 Μηδ' ἐναποψύχειν . τὸ γὰρ οὐ τοι λωϊόν ἐστιν
 760 ὧδ' ἔρδειν . δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην .
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεῖραι
 Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν . χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι .
 Φήμη δ' οὐ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι . θεὸς νύ τις ἐσσι καὶ αὐτή .
 765 Ἡμᾶτα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμώεσσι . τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥλ' ἀρμαλὴν δατέασθαι,
 Εὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν .
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος .
 770 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἥμαρ .
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ .
 Οὔδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἡματα μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι .
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί-
 775 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκειν, ἥ δ', εὐφρανα καρπὸν ἀμᾶσθαι .

- Η' δὲ δωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερεσιωότητος ἀράχνης
 Ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὺς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσθὸν σήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.
 780 Μηνὸς δ' ἰσθαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 Σπέρματος ἀρξασθαι. φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίστη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ' γάμου ἀντιβολῆσαι.
 785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ, κούρη τε γενέσθαι
 Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,
 Σηκὸν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἦμαρ.
 Εὐθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', ἀιμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.
 790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκαν
 Ταμνέμεν, οὐρεῆας δὲ δωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέω ἥματι ἴσθρα φῶτα,
 Γείνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπωκασμένος ἐστίν.
 Εὐθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετραῶς
 795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βῶς
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρεῆας ταλαεργούς
 Πρηῒνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσθαμένου τε,

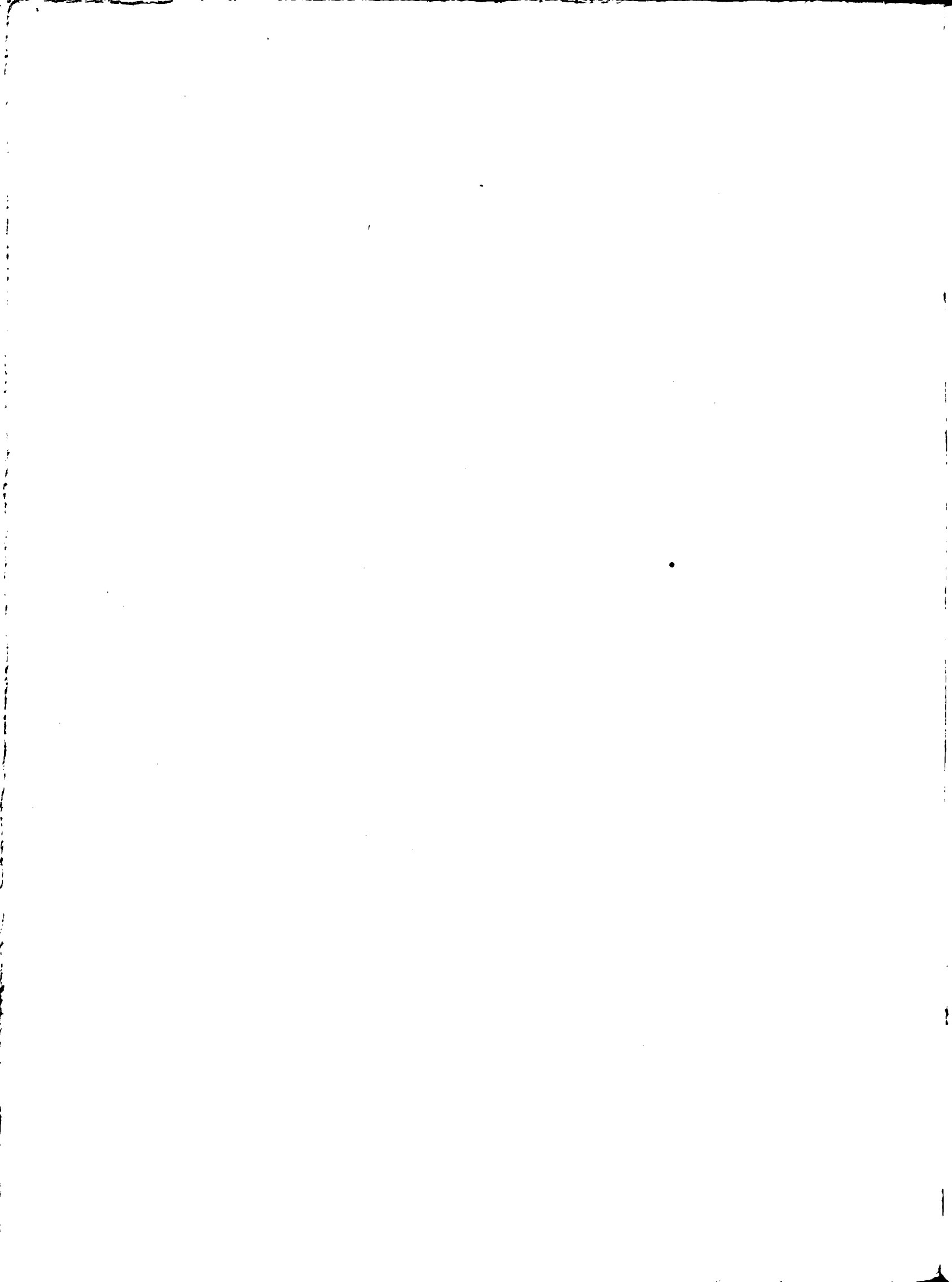
- Ἀλγεα θυμοδορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἄκοιτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἐργματι τούτῳ ἀρίστοι·
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Οἷον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόροισι.
 805 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μαλ' ὀπιωτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλῶῃ
 Βάλλειν· ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δούρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς·
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυτευέμεν ἡδὲ γενέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί· καὶ οὕποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 Ἀρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
 Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι·
 Τετράδι δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἡοὺς γινόμενης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.

- Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,
Ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀινεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.
825 Ἄλλοτε μητρὺν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὅς τάδε πάντα
Εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,
Ὅρνιθας κρένων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Η** ὄη προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ἠλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἠλεκτρυῶνος.
 Ἡ' ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 Εἰδεῖ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 Τάων ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθέων, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τοῖον ἀηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ' δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 Ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
 Ἡ' μὴν οἱ πατέρες ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφὶ δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπῶν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὄγε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλόνητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἠλεκτρυῶνης,

Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ης ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

20 Ὡς γάρ οἱ δέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπιζέτο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅτ' ἴι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.

Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεύοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχιέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαίοιο,
 Κυδίοων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφησίῃσιν ἀγῆς ἀλκίῃρα φυτεύσῃ.

30 Ὡς το δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 Ἰμείρων φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.

Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 35 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρυώνης
 Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσσόος ἀγλαὸς ἦρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

- 40 Ὡς τ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἐννῆς.
 Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμῶ.
 Ὡς ῥά τὸτ' Ἀμφίτρεῶν χαλεπὸν πόνον ἐκλόλυπτεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἦσιν.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖν.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόῳ Ἀμφιτρεῶνι,
 55 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων.
 Ὃς καὶ Κύκλον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἀῖαν, ἄτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὥς πυρὸς ἀιθομένοιο
 Ἐστιάστ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἔκλυτον ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει,

- Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποῖήτα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρτίον, ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπειν ὑπαὶ δεινόιο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίου Ἰόλαου;
 75 Κεῖνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἅαπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σίβαρδοισι μέλεσσι.
 Ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
 Ἡῶς, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπων ἔχουσιν,
 80 Ἡλῖτεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην
 Ἡλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτείνας Ἡλεκτρυῶνα, βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἡνίοχην τανύπεπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρῆχον,
 85 Ἡ δὲ δίκη ἔσθ' ἰκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ' ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 Ὡχέτο τιμήσων ἀλιτήμενον Ἐυρυσθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεσθιναχίζειτ' ὀπίσσω,
 Ἡ' ἄτην ἀχέων. ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπούς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἥνία φοινικέοντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀῖρας ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεταο ἄνακτος.
 Ἡ' μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιισα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀρήος θ' ἡμέτερόν τε
 110 Μαργώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλότιδα σήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πλερόεντα προσηΐδα.
 Ἡῶς, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀναστροφᾷ, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαΐνου,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κόρυνη Διὸς, ὅπως ἔμελλε
 Τρωεῶτον σιονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἰσίοι
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαβιφθόγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Μορφνοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 135 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρῆξε βαλὼν, οὐτ' ἔθλασε, θάῤυμα ἰδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπῶς ἦν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπρόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
 Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦν φόδος, οὔτι φατειὸς,
 145 Ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπρομένοισι δεδορκώς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θρώων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἶλετο φωτῶν
 150 Οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς ὑἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω
 Αὐτῶν· ὁστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
 Σαιρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὄμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἕρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἴμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φώϊων,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν εὔτε μάχοϊο
 165 Ἀμφιτερυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτὰ ἔργα.
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τέ.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦϊσαν· οὐδέ νυ τῷ γε
 Οὐδέτεροι τρεῆτην· φρεῖσσι γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπαιράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἴμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπώντες,
 175 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαρσποὶ τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων ἀιχμητάων,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Εἰξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀῖρος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέβοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδὲ Ἀἰόλον διωνυσίην,
 Ἀρκτον θ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσεὰς ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίκτην ὥσεί ζωοὶ περ ἔόντες,
 190 Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἀῖρος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσλασαν ἵπποι
 Χρύσει· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἀῖρος
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶέεσσι κελεύων,
 Αἵματι φοινικόεις, ὥσεί ζωὸς ἐναρίζων,
 195 Δίφρω ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 Ἐσλασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὄχετο φύλοπιν αἰγὴν.

- Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐσπεφάνωτο,
 205 Ἀθανάτων· Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελωπομένας ἐικυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέρου,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι· δοιοὶ δ' ἀνάφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῶς
 Ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠϊκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεὺς,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσλήρικτο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρῦσεον· ἀμφὶ δέ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδεταν ἄρ' ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινῷ πελώρῳ

- Γοργῶς· ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θεέ, θαῦμα ιδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαινοὶ
 Χρῦσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνάκτος
 Κεῖτ' Αἴδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι εἰκῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνετο· ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 Γέμεναι μαπῆειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 Δοιῶ ἀπωρεῦντ', ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὁδύλας
 Ἀγρία δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· ἅ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρᾶθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστῳ.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι

- Χείρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβέυσαι ὀδόντας,
 250 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάτωιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδώςδε κατέειν
 255 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσλασαν· ἡ μὲν ὑφήσων,
 Ἀτρεσπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θεμνησσαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰώσαντο.
 Παρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
 265 Χλωρὴ, αὐσθαλή, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
 Γουνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσλήκει· πολλή δὲ κόνις κατενήνοθεν ὥμους,

- 270 Δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' ἔϋπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ ἅ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σιομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
- 285 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλης
 Νῶθ' ἴππων ἐπιβάντες ἐθύγεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἶγε μὲν ἥμων
 Αἰχμῆς ὀξεῖσι κορωνιόωντα πέτηλα
- 290 Βριθόμενα σιαχύων, ὥσεί Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανῶσι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτέρυγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μετ' ἄλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 300 Βριθόμενος σφαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύνε πρὸ,
 Ἰέμενοι ματώειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 305 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵπωῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίου εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίτος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρυσείος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ωκεανὸς πλήθοντι εἰοικώς·
 315 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύνιοι ἀερσιπώται μεγάλ' ἤπουν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ' οἷχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε σίβαρόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππαιόφρου δόρε διφρῶν,
 Εἵκελος ἀσπεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κούφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύνιον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύνιον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπῶειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀῖαν ἐπιόντα δοκεύσας,
 Εὐθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἀψ' οἷ ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰπὼς εἰς δίφρῳ ἐβῆσατο δῖα θεάων,

- Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίῳ ἀνασσεύσασα· περισπανάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἀρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη·
 350 Κύκνε πέπων, τί νυν ὧϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδρὶες εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἥδ' ἐκελεύθου
 Εἶκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήῤῥα ἄνακτα. ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύειες παῖδα Θεμιστοκλῆν κυανῶπιν.
 ὦ πέπων, οὐ μὲν γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτῇν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πλολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τέ ἐφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Εὔχεος ἡμετέρου, ὃ θ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔσθ' ἡμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

- Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπαῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 365 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ.
 Εὐθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρεσσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα·
 Ως ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάεσματας ἵππους.
 370 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίῳ ἀγκυτος·
 Ἡνίοχοι δ' ἔμωπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' ἐυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ
 375 Πέτραι ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πῆυκαι,
 Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἀῖγιον τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνθειά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλήτῳ
 Θεσπεσίῳ σύνησαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἰμαλίοέσσας,

- 385 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑὼ μεγαθαρσέϊ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
- 390 Λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην,
 Οἷθ' ἀς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρῆν·
 Τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱωπείου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Οἷω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
- 395 Ἀρχεται, ὧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 Ἰδεῖ ἐν ἀινοτάτῳ, ὅποτε χροά Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δ' ἠ κέγχρυσσι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλοιαι,
- 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφου
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δέ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
- 405 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρετσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφου

- Πίονος, ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνῆρ
 Ἰῶ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 410 Χώρου αἰδρεῖς ἐών· οἱ δ' ὀτρυνάλεως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 415 Οὐδ' ἐρέηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ βίη Ἡρακλεΐῃ
 Μεσσηγύς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θεῶς ὑπένερθε γενείου
 Ἡλᾶς ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φῶϊός.
 Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἥριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίδατος, πληγείσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 425 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀῖρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατερῶς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅτ' ἰ τάχισ' ἰα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πύμωλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Οὐρῇ μαστιγῶν, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἅντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδέ μάχεσθαι.
 Τόιος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσ' ἦ Ἀῖης. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 435 Ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἄπαι μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἠχὴ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλὸς, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάεματός οὐλιος Ἀῖης
 Κεκληγὼς ἐπώρουσεν· ὁ δ' ἐμμαυέως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίῃ ἦλθεν Ἀῖης, ἐρεμνὴν αἰγίῳ ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀῖες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐσθλὴν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πᾶυε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσ' ἴασ' ἐμείο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἀῖεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπώρουσε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,
 Κακτάμεναι μεμαῶς· καί ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος

- Σπερχχόν, εἴου παιδὸς κοτέων περὶ τεθνηϊῶτος,
 455 Ἐν σάκει· μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεὸς ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἀρσὴν ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἐσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἡλάσαν αἶψ' ἔγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 465 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Οὔλυμπον.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκετ' Οὔλυμπὸν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήρυξ θάππειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγὺς νᾶϊον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκὸν,
 475 Ἀρσὴν τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

ΙΙΟ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Οὔβρω χειμερίῳ πλήθων. τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥὰ κλειτὰς ἐκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθῶϊδε, βίη σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

